

Folketingets Retsudvalg
Christiansborg
1240 København K

MINISTEREN

J.nr. 05-0800-00057
Init.: TDA
Dato: 26. april 2005

Under henvisning til spørgsmål nr. 5 vedrørende L 27 fra Folketingets Retsudvalg sendes hermed i 5 eksemplarer familie- og forbrugerministerens besvarelse.

Spørgsmål nr. 5:

”Ministeren bedes redegøre for hensigten med § 7 og herunder oplyse, hvilke hensyn der er taget til fremmede navneskikke i lovforslaget.”

Svar:

Som det fremgår af lovforslaget og dets bemærkninger, har lovforslagets § 7 til formål at tilgodese en række udenlandske navneskikke, således at disse, hvor dette ikke giver nævneværdige problemer, kan anvendes i Danmark. Der er herved lagt vægt på hensynet til de mange herboende, som ønsker at anvende en anden navneskik end den danske og på, at Ministeriet for Familie- og Forbrugeranliggender som Navnelovsudvalget ikke finder, at en adgang til at anvende andre navneskikke vil true den danske navnebrug, som naturligt udvikler sig i takt med tiden. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.8.1. og de specielle bemærkninger til § 7.

Efter lovforslagets § 4, stk. 1, nr. 6, kan man som efternavn tage et efternavn med ændring af en kønsbestemt endelse, hvis navnet har tradition i en kultur, som tillader dette. Herved tilgodeses navnlig en række østeuropæiske navnetraditioner, hvorefter efternavnene har en forskellig endelse afhængigt af, om de bæres af en mand eller en kvinde. Det gælder f.eks. i Polen, hvor kvinders efternavne i mange tilfælde får endelsen –a, mens mænds tilsvarende efternavne får endelsen –i. Navneskikken med en kønsbestemt endelse kendes bl.a. også i Grækenland. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.8.4. og de specielle bemærkninger til § 4, stk. 1, nr. 6.

Efter lovforslagets § 7, stk. 1, nr. 2, kan man som efternavn tage en af sine forældres fornavn med en tilføjelse, der viser slægtskabet, se lovforslagets § 7, stk. 1, nr. 2. Der er her-

ved taget hensyn til den islandske navneskik, hvorefter man som efternavn bærer en af forældrenes fornavn med tilføjelsen –son eller –dottir. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.8.2. og de specielle bemærkninger til § 7, stk. 1, nr. 2.

Efter lovforslagets § 7, stk. 1, nr. 3, kan man tage en af sine forældres eller bedsteforældres eller ens ægtefælles fornavn som efternavn. Dette er indført for at tilgodese navneskikke, hvor der ikke skelnes mellem for- og efternavne. Dette er tilfældet for visse lande i fjernøsten, f.eks. Sri Lanka, nogle af de muslimske lande og for nogle ikke-muslimske afrikanske lande. Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 2.8.3. og de specielle bemærkninger til § 7, stk. 1, nr. 3.

Lars Barfoed

/Kirsten á Rogvi